

ת"ד 4103/08/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

18 מרץ 2021

ת"ד 4103-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

1 פלוני

באמצעות עו"ד מוטי כהן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על בסיס הודאתו, בעבירות של **נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה, וחבלה של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 13.6.17, סמוך לשעה 11:00, נהג הנאשם ברכב מרכב אחוד, מסוג "רנו", מ.ר. 000000000, בכביש 85, וסמוך לק"מ 29.3 ירד לשוליים הימניים. אותה עת, בכיוון נסיעת הנאשם, מאחוריו, נסע אופנוע מסוג "ימהה", מ.ר. 00000000. הנאשם נהג ברשלנות בכך שהחל בנסיעה, וסטה לנתיב הנסיעה של האופנוע, מבלי לנקוט באמצעי הזהירות הדרושים כדי לא להפריע או לסכן עוברי דרך, חסם דרכו של האופנוע וגרם להתנגשות. כתוצאה מהתאונה נפגעו 2 אנשים. נהג האופנוע נפצע חבלות של ממש. אובחנו אצלו, בין היתר, שברים באורבטה מימין, שברים בסקאפולה מימין, קונטוזיות בריאות, שבר במאנדיבולה, שבר סגמנטאלי בפמור מימין, שברים בדיסטאלראדיוס דו"צ. ביום קבלתו למיון, 13.6.17, עבר ניתוח שחזור סגור וקיבוע של השבר בירך ימין. ביום 18.6.17 עבר ניתוח תיקון וקיבוע שברים בפה ולסת. ביום 21.6.17 עבר ניתוח שחזור וקיבוע עם פלטה וברגים לשבר ברדיוס דיסטלאי בשורש יד שמאל, הורכב סד גבס ביד ימין, ואושפז למשך 16 יום עד ליום 28.6.17. כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

יצוין שבמסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, מיום 5.8.20, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, וכל צד טען חופשי לעניין העונש.

3. המאשימה עתרה לעונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, ברף הבינוני-העליון של המתחם, שנע, לשיטתה, בין 3-12 חודשי מאסר, מאסר מותנה, פסילה ארוכה, שנעה בין 40 חודשים ל-6 שנים, פסילה על תנאי וקנס גבוה, שיהווה הרתעה ראויה. צוין שהנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, גרימת תאונת דרכים עת סטה בנסיונות מחמירות מנתיב נסיעתו, שכתוצאה ממנה נחבל אדם חבלה של ממש והוגשו לעניין זה מסמכים רפואיים (ת/1, ת/2). הנאשם נוהג משנת 1996, ולחובתו 11 הרשעות קודמות. המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת, ציינה שהתסקיר בגדר המלצה בלבד, ויש

להעדיף שיקולי התרעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

רוכב האופנוע, מר מ"ו, שנחבל חבלות של ממש בתאונה, העיד ביום 3.6.19, וציין שנחבל בידיו, ברגליו ובפנים, ובעת שדיבר ניכר עיוות בפניו. אביו, א', ציין בעדותו שבנו נפגע נפשית כתוצאה מהתאונה, לא שב לעבודה, ועבר תהליך שיקום בבית הוריו, כשששתו ושני ילדיו מתגוררים בעיר אחרת. האב ציין שלבנו 2 פלטינות בידיו, ובורג בלסת, והוא מצוי בהליך שיקום של הידרותרפיה ופיזיותרפיה, במשך 3 חודשים היה בשיקום נפשי, וכיום אינו עובד. לדברי האב חל שיפור במצבו של בנו אולם הוא לא חזר לקדמותו, אינו יכול לעבוד, להרים חפצים כבדים או לרוץ, והליכתו נפגעה.

4. ב"כ הנאשם עתר, מנגד, לאמץ את המלצת תסקיר המבחן, ולהסתפק בפסילה על תנאי, בצו של"צ, ובקנס מינימלי. ככל שתוטל פסילה, ביקש לסייגה, נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם עקב משבר הקורונה. נטען שפסילה ארוכה תגרום לנאשם לאבד את מטה לחמו. הנאשם, יליד 1978, נשוי ואב ל-4 קטינות, שסמוכות לשולחנו, עובד כמנהל אחזקה, מפרנס עיקרי בבית, נוהג משנת 1996, ללא עבר. הרכב משמשו לצרכי עבודה, ולצרכיו הרפואיים של אביו החולה ובתו הנכה. צוין שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, ביום 18.12.18, טרם מתן תשובה לכתב האישום, חסך זמן שיפוטי יקר וסבל נוסף לנפגע, וממועד התאונה ביטא חרטה וחמלה כלפי הנפגע. צוין שנסיבות ביצוע העבירה הן התקלות רכבו בכורכר בין הכביש לשוליים, ואשם תורם של רוכב האופנוע, שנסע במהירות. צוין שממכתבה של ב"כ הנפגע למאשימה עולה שזו מותירה למאשימה את שיקול הדעת לעניין העונש הראוי. נוכח העדר מסוכנות, מקריות התוצאה, והעדר עבר תעבורתי, טען הסנגור שיש לסווג את הפסילה, כך שלא תחול על רכב עבודה, בשעות העבודה, באופן שהתאפשר לנאשם להמשיך ולהתקיים. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

הנאשם טען לעונש וציין שמדי יום הוא מיצר על התאונה, ונפגע נפשית מהתאונה. לדבריו, בעת שעלה על שול הדרך רוכב האופנוע עקף אותו, ועל כן לא הבחין בו במראה. ציין את היותו נהג זהיר, משנת 1996, ללא עבר תעבורתי, וביקש להבהיר שאינו עבריין תנועה, שירת שירות צבאי מלא והשתתף במלחמות ישראל.

תסקיר המבחן

5. מתסקיר המבחן, מיום 14.1.21, עולה שהנאשם, בן 42, נשוי בשנית, אב לארבעה (בגילאי 15-3), ומתגורר בקרית שמונה. שירת כלוחם בסיירת גולני, והשתחרר משירות קבע בגיל 30. כיום עובד כמנהל מחלקת אחזקה במפעל, חש סיפוק מעבודתו ומהתקדמותו, ומשמש כנאמן בטיחות במפעל וכחבר בכיר בוועדת הבטיחות. מחוות דעת מעסיקו עולה שמדובר בעובד מקצועי. צוין שרישיון הנהיגה קריטי לתפקודו. ממסמכים רפואיים עולה שבעקבות הד חזק מהתאונה, שמיעתו באוזן ימין נפגעה עד כדי חרשות, והוא עבר ניתוח באוזנו בשנת 2018. נעדר הרשעות קודמות ומקבל אחריות על ביצוע העבירות. נסיבות ביצוע העבירות, לטענתו, הן חזרה לנתיב נסיעה, לאחר עצירה בשול הדרך, כשנוסע שהיה עמו ביקש להתפנות. לדבריו, בדק במראות הרכב שהנתיב פנוי, פתח את החלון, הסיט את ראשו על מנת לוודא שהנתיב פנוי, אותה, והחל בנסיעה בנתיב, ולפתע שמע חבטה בדלת הנהג, וקלט בחלונו קסדת אופנוע שהתנגש ברכב. מיד לאחר מכן בדק את מצבו של רוכב האופנוע שנפגע. צוין שהנאשם מביע אמפתיה רבה לנפגע, וצער וחרטה על המקרה. שיתף שתאונת הדרכים פגעה באורח חייו, והוא סובל מחוסר ריכוז, חוסר סבלנות, ופלאשבקים. אשר לסיכויי שיקומו, צוינו התמדתו ומחויבותו למסגרות בחייו, ניהול אורח חיים יציב ועקבי, מסוגלות להתמודדות עם שינויים ומצבים חדשים, וחוסן נפשי. צוין שהערכת השירות שלא קיימים דפוסים עבריינים באישיותו, מדובר בארוע חריג, והסיכוי להישנות מעשים עוברי חוק בעתיד נמוך. נוכח האמור, הומלץ על ענישה גמולית בדרך של צו של"צ וצוין שפסילה עשויה

לפגוע בביצוע תפקידיו השונים.

6. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלוממו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. בעפ"ת (חי') 52547-01-20 סלימאן נ' מדינת ישראל (5.2.20) - בעבירות של חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטייה מנתיב נסיעה. בתאונה נפגעה רוכבת אופניים, שנגרמו לה חתך בסנטר, תזוזת שיניים, שהצריכה קיבוע, ושבר באמה שקובע בניתוח. עברו התעבורתי של הנאשם קל, 4 הרשעות מסוג ברירת משפט, מהנדס, נורמטיבי, בתחילת דרכו המקצועית, לפסילה השלכה חמורה על פרנסתו, הושתו עליו **פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לרוכבת האופניים, בסך 7,500 ₪**. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, **3 חודשי פסילה, ברף התחתון, לבין פסילה ממושכת של מספר שנים, בצירוף עונשים נלווים**. צוין שנכח חבלתה של הנפגעת, תרומתה לקרות התאונה, עברו הקל ונסיבותיו האישיות של המערער, העונש שהוטל סביר ומאוזן.

7. עפ"ת (חי') 13386-08-14 עמאש נ' מדינת ישראל (29.9.14) - המערערת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חציה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, ונגזרו עליה **4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪**. המערערת נוהגת משנת 2003, ולחובתה 5 הרשעות, ללא תאונת דרכים בעברה. בתאונה נפגעו תינוקת והולך רגל, שספג חבלה ממשית של שבר בצוואר הירך ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז. בית משפט קמא ציין שלא מיצה עמה את הדין. **בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא - ברכיב הפסילה, עונש שנע בין פסילה מינימאלית של 3 חודשים, ל-24 חודשי פסילה**. צוין שהענישה במקרים דומים חמורה יותר, ועל פי רוב אין מסתפקים בענישה המינימאלית.

8. עפ"ת 43362-03-13 (י-ם) יעקב בן דוד נ' מדינת ישראל (12.5.13) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונה, רשלנות, מעבר חציה וחבלה של ממש. המערער נפסל לתקופה של **9 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪**. המערער נהג רכב מסוג סנדר משא, ופגע בהולכת רגל שחצתה במעבר חציה, עם שני ילדיה (בני שלוש ושמונה), הילדה הועפה לנתיב הנגדי, והאם נגררה מתחת לחזית הטנדר. לאם ולבתה נגרמו נזקים ופגיעות גוף קשות בעקבות התאונה והבוחן קבע שבמקום שדה ראייה של 100 מטר, והמערער היה צריך להאט נסיעתו ולעצור.

9. רע"פ 6918/02 מנשה אחיה נ' מדינת ישראל (31.10.07) - המבקש, נהג אוטובוס, הורשע בעבירות של

נהיגה ברשלנות, אי מתן זכות קדימה במעבר חציה, גרימת תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש, ונדון **לפסילה למשך 4 וחצי חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪**. להולך הרגל, יליד שנת 1929, נגרמו שברים בכתף השמאלית ובצלע השמאלית בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. צוין שהמבקש הבחין מבעוד מועד בהולך הרגל על המדרכה, כשפניו לכביש. בית המשפט העליון קבע שהעונש אינו חמור במידה שיצדיק התערבות.

10. מתחם הענישה במקרים דומים למקרה שלפני, כולל פסילה שנעה מ-3 חודשים ועד 24 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה על תנאי וקנס. אם תוצאות התאונה אינן חמורות, או שקיים אשם תורם או שהעבר התעבורתי מקל, נטה בית המשפט להסתפק ברף התחתון של המתחם, לצד רכיבים של פסילה על תנאי וקנס.

יצוין שעיון בפסיקה מלמד שמתחם הענישה בתאונות שגרמו לחבלות של ממש רחב ומשתנה בהתאם לחומרת הפגיעה ולרשלנות הנהג. ברף העליון מקרים בהם רף הרשלנות גבוה ונותרו נפגעים עם נכויות לכל החיים, שדרשו אישפוזים ושיקום ארוך, והענישה בהם יכולה לכלול מאסר בעבודות שירות, וחודשי פסילה ארוכים. ברף התחתון מקרים בהם רף הרשלנות נמוך ותוצאת התאונה אינן קשות.

עברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות אף הם נלקחים בחשבון.

11. המאשימה הפנתה למקרים שכללו מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות, לצד פסילה בת מספר שנים.

כך, ברעפ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל** (8.11.16), שם הורשע המבקש **בגרימת תאונת דרכים, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטיה מנתיב וגרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה ונהיגה במהירות מופרזת**, הנהגת המעורבת נפגעה בגופה, בפניה ובראשה, ונאלצה לעבור ניתוח ובהמשך נזקקה למעקב אורטופדי, התסקיר חיובי, המבקש, קטין בעת ביצוע העבירות, נטל אחריות על מעשיו ודאג לשלום הנהגת המעורבת, והושתו 6 חודשי מאסר, בעבודות שירות, פסילה בת 36 חודשים, 6 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, קנס בסך של 1,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪. ערעור ובר"ע שהוגשו נדחו.

ברעפ 458/15 **אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל** (22.1.15), המבקש הורשע **בעבירות של נהיגה רשלנית, סטיה מנתיב נסיעה, גרימת חבלה של ממש, אי שמירה על הימין, וגרימת נזק**, לאחר שסטה לשול והתנגש ברכב פרטי שעמד במקום. נהג הרכב הפרטי נחבל חבלות של ממש, שהצריכו קטיעת כף רגלו, ונוסעים נוספים נחבלו. נקבע מתחם ענישה שנע ממאסר בעבודות שירות, ל-12 חודשי מאסר, מאחורי סורג ובריח, ופסילה שבין 3 ל-8 שנים. על המבקש הושתו, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל, ופסילה בת 3 שנים, בערעור הופחת עונשו ל-4 חודשי מאסר, נוכח עבר נקי. בר"ע נדחתה תוך שצוין שהערכאות הקודמות ציינו שרף הרשלנות גבוה, סטיה מנתיב יכולה להיות קטלנית, והחבלות שנגרמו לנפגע הן בלתי היפות.

12. ההגנה הפנתה, מנגד, למקרים בהם בחבלות קשות לא הושת מאסר ובית המשפט הסתפק בתקופת פסילה של פחות משנה, או פסילה ארוכה שסוייגה לצורכי עבודה.

בע"פ (נצרת) 1211-07 **דן ירדני נ' מדינת ישראל** (15.2.21), בעבירות של **התנהגות הגורמת נזק, חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש, סטיה מנתיב, סיכון חיי אדם ומהירות בלתי סבירה**. בתאונה נפצע הולך רגל שהלך בשולי הכביש, ונחבל חבלות קשות ביותר, נזקק למספר רב של ניתוחים וטיפולים אינטנסיביים. הושתה פסילה בת 11 חודשים ובערעור הועמדה על 7 חודשים בניכוי חודשיים, היות שהנאשם רופא ורישיונו נחוץ להגעה לבית החולים, נוהג

משנת 1975, ולחובתו רק 12 הרשעות קודמות, ללא תאונה.

בעפ"ת (תל אביב-יפו) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל (12.3.15) - בעבירות של **אי ציות לתמרור עצור**, וחבלה של ממש, נהג אופנוע נפצע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים, נגזרו על המערער מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נהיגתו כשעברו יחסית דל, לנפגע אין בלבו על המערער, המערער מביע חרטה, ורשלנות המערער אינה גבוהה.

בעפ"ת (חיפה) 36094-10-11 רוקסנה שטרית נ' מדינת ישראל (23.1.12), **בגרימת נזק לרכוש או לאדם, נהיגה רשלנית, חבלה של ממש, וסטייה מנתיב נסיעה**, כשבתאונה נפגעו שלוש הולכות רגל, בשול הדרך, ונגרמו להן פציעות קשות שכללו אשפוזים ושיקום, על הנאשמת הושטו 5 שנות פסילה, ו-400 שעות של"צ, ובערעור הועמדה הפסילה על 11 חודשים, היות שהמערערת ללא עבר תעבורתי, התסקיר חיובי, אם לשני ילדים, בהריון, הודתה, גילתה אמפתיה לנפגעות, ולאחר התאונה חייה השתנו מקצה לקצה, ונזקקת לטיפול תרופתי. בערכאת הערעור צוין שהענישה אינה תואמת את המקובל בגין תאונות בהן נפגע אדם, ויתכן ויהא ראוי להחמירה.

בעפ"ת (ב"ש) 41279-07-11 יפרח נ' מדינת ישראל (30.10.11), **בגרימת תאונת דרכים, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלות של ממש, סטייה מנתיב, ונהיגה במצב השולל שליטה ברכב**, לאחר שהמערער נרדם בנסיעה, כש-4 מנוסעי הרכב נפצעו, שניים מהם פונו במסוק עם חבלות קשות, האחד, צוין, עדיין בהליך שיקומי, והמערער, הנהג המעורב ובתו נחבלו אף הם, בהעדר עבר תעבורתי, ותסקיר חיובי, נגזרו פסילה בת 5 שנים, בניכוי פסילה מנהלית, בסיווג כך שלא תחול במתחם העבודה. כן נגזרו פסילה על תנאי, בת שנה, מסיום הפסילה, מאסר על תנאי, ל-6 חודשים, קנס בסך 15,000 ₪, פיצוי לכל נפגע בסך 1,000 ₪, ועבודות של"צ, בהיקף של 250 שעות. בערעור הועמד הקנס על 2,000 ₪.

בת"ד (תל אביב-יפו) 8340-04-17 מדינת ישראל נ' יעקב בוסקילה (7.5.18), בעבירות של **נהיגה תוך סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות)**, **נהיגה בחוסר זהירות, אי עצירת רכב במקום התאונה, אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, אי מסירת פרטים בתאונה עם נפגעים, אי הודעה למשטרה על התאונה, וגרימת חבלות של ממש**. הנאשם נהג במונית, סטה וחסם דרכה של רוכבת אופנוע, שנחבלה חבלות של ממש. הנפגעת, בת 31, עברה 5 ניתוחים, אושפזה כחודשיים, עברה הליך שיקום, ולא הביעה עמדה לגבי העונש. הנאשם נוהג משנת 1978 ולחובתו 41 הרשעות קודמות, כובד הסדר שכלל פסילה בת 8 חודשים, כשחודשיים יפסל על כל סוג רכב וביתר יתאפשר לו לנהוג במונית, צו של"צ, בן 120 שעות, פסילה על תנאי וקנס.

13. העבירות שמיוחסות לנאשם חמורות ומסוכנות. הנאשם נהג ברשלנות בעת שסטה לנתיב הנסיעה של האופנוע, מבלי שנקט אמצעי זהירות, חסם דרכו של האופנוע וגרם להתנגשות, שכתוצאה ממנה נפגעו 2 אנשים, רוכב האופנוע נפצע חבלות של ממש כמתואר בכתב האישום, אושפז ונותח. מעדותו של רוכב האופנוע ואביו התרשמתי שרוכב האופנוע נפגע בידי, ברגליו ובפנים, וסובל עד היום מעיוות בפניו, בעת דיבורו. אבי ציין שהורכבו לו 2 פלטינות בידי, בורג בלסת, והוא מצוי בהליך שיקום של הידרותרפיה ופיזיותרפיה, ושיקום נפשי, עבר תהליך שיקום בבית הוריו, ולא שב לעבוד. לדברי האב חל שיפור במצבו של בנו אולם הבן לא שב לקדמותו, אינו יכול לעבוד, אינו מסוגל להרים חפצים כבדים או לרוץ, והליכתו נפגעה.

14. אשר לרף הרשלנות, הנאשם, כאמור, הודה בעובדות כתב האישום, על פיהן לא נקט באמצעי הזהירות המתאימים, סטה מנתיבו וחסם את דרכו של רוכב האופנוע, וזה התנגש ברכבו. עם זאת, מתסקיר המבחן עולה שלדבריו, טרם ההתנגשות, בעת ששב לנתיב משול הדרך בדק האם הנתיב פנוי, באמצעות המראות ודרך חלון רכבו. בנסיבות אלה רף הרשלנות הוא בינוני.

הנאשם נעדר עבר תעבורתי, הודה בעובדות כתב האישום, חסך זמן שיפוטי, והתרשמתי מהתסקיר שמדובר באדם נורמטיבי, שמנהל אורח חיים יציב, והארוע הוא חריג להתנהגותו. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה, גילה אמפתיה כלפי רוכב האופנוע שנפגע בתאונה, הביע צער על שארע, וציין שהתאונה שינתה את אורח חייו. בתסקיר צוין שבעקבות התאונה שמיעתו באוזן ימין נפגעה עד כדי חרשות, והוא נאלץ לעבור ניתוח. להערכת שירות המבחן, הסיכוי להישנות מעשים עוברי חוק בעתיד, נמוך, והומלץ על ענישה גמולית בדרך של צו של"צ, בהיקף של 100 שעות. צוין שפסילה עשויה לפגוע בתפקודו ורישיונו חיוני לעבודתו. הנאשם טען לפני וציין שמדי יום הוא מיצר על התאונה, נפגע ממנה נפשית, והדגיש את היותו נהג זהיר, משנת 1996, ללא עבר תעבורתי.

15. שקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה. מחד גיסא נתתי דעתי לתוצאת התאונה הקשה על רוכב האופנוע, שנחבל בתאונה חבלות של ממש, שמלוות אותו עד היום, עבר הליך שיקום נפשי ופיזי ממושך, שכלל אישפוזים וניתוחים, וסובל עד היום מעווית בפניו, ולא שב לעבודה סדירה, על פי עדות אביו. מאידך גיסא התרשמתי שרף הרשלנות של הנאשם בתאונה אינו ברף העליון, מתסקיר המבחן עולה שהארוע חריג לדפוס התנהלותו בכביש, עברו התעבורתי נקי, מדובר בנאשם נורמטיבי, שאורח חייו יציב, בעבודתו מגלה אחריות, הודאתו ניתנה בהזדמנות הראשונה, גילה אמפתיה לנפגע, הערכת שירות המבחן, על רקע האמור, שהסיכוי להישנות מעשים עוברי חוק בעתיד נמוך, והומלץ על אפיק שיקומי.

במכלול נסיבות זה, ולאחר שעיינתי היטב בפסיקה הענפה, אני בדעה שהעונש ההולם את הנסיבות שלפני אינו כולל רכיב של מאסר, אף לא בדרך של עבודות שירות.

עם זאת, נוכח העבירות החמורות המיוחסות לנאשם, והחבלות הקשות שנגרמו לרוכב האופנוע בתאונה, לא ניתן להימנע מרכיב של פסילה, לצורכי הרתעה ומניעה. כן מצאתי להתחשב להשלכות פסילת הרישיון על תפקודיו השונים של הנאשם ולכך שרישיונו קריטי לעבודתו, כפי שציין שירות המבחן. בנסיבות אלה אני בדעה שהפסילה ההולמת את המקרה היא פסילה לתקופה של 6 חודשים. פסילה זו תרחיק הנאשם מהכביש לתקופת מה ותרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות. עתירת הסנגור לפסילה מסווגת נדחת. הכלל הוא שיש לפסול את רישיון הנהיגה של העבריין המסוכן לאחרים בפסילה בלתי מסווגת. סיווג הפסילה יעשה רק במקרים חריגים ובאופן שיש בו כדי לשמור על אפקטיביות הפסילה ולא לרוקן אותה מתוכן ובאופן שיישמר ביטחונם של המשתמשים בכביש (עפ"ת (חי') 7659-03-11 ח'נג'ר נ' מ"י (12.5.12)). במקרה שלפני, קבלת עתירת הנאשם לאשר לו לנהוג ברכב עבודה, בשעות העבודה, תרוקן הלכה למעשה את משמעות פסילתו מנהיגה מכל משמעות ואפקטיביות.

לצד הפסילה, יושתו צו של"צ, בהיקף רחב מהמוצע, בן 200 שעות, וענישה צופה פני עתיד שתכלול פסילה על תנאי וקנס.

16. **על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

1. 200 שעות לתועלת הציבור, אותם יבצע במסגרת "קריית הנוער", בקרית שמונה, בתפקידי אחזקה. הפיקוח על ביצוע הצו יעשה על ידי שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי השירות, יאלץ בית המשפט להפקיע את השל"צ ולגזור את דינו מחדש.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט לתעבורה לא יאוחר מיום 11.4.21.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

הנאשם מוזהר כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח . הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.6.21. מוסבר לנאשם כי היה ותשלום אחד לא יפרע במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי. על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"א, 18 מרץ 2021, במעמד הצדדים.